

Michał Zdunik, nota biograficzna

Michał Zdunik (ur. 1990), dramaturg, reżyser, eseista, kompozytor muzyki teatralnej. Jest absolwentem polonistyki na Uniwersytecie Warszawskim (2015) i reżyserii na Akademii Teatralnej im. A. Zelwerowicza w Warszawie (2019).

Jest autorem dramatów – to m.in: *Lalki* (2010, publikacja w „Dialogu” 7-8/2010, prapremiera w Teatrze Witkacego w Zakopanem), przełożonego, wydanego i zrealizowanego we Francji (*Lalki/Les poupées* Universitaires du Mirail, przekład: Kinga Jouvaviel), *Origami* (2011, inspirowana *Oziminą* Wacława Berenta, prapremiera: XII Dni Dramaturgii, Teatr Dramatyczny im. J. Szaniawskiego w Wałbrzychu, reż. T. Węgorzewski), *Aż do samego końca* (prapremiera w Teatrze Polskiego Radia, PR I, reż. Julia Mark) oraz *szczegółowa teoria życia i umierania* (publikacja „Dialogu”, 5/2018 i antologia *Polska jest mitem*, premiera Teatr Polskiego Radia) i *Wzór na pole trójkąta* (2020, Nowy Teatr w Słupsku, reż. Jan Hussakowski).

Reżyseruje spektakle dramatyczne (przedstawienia zrealizowane na podstawie dzieł T. Różewicza w OPT Gardzienice: *Matka odchodzi*, 2015, *Świadkowie albo nasza mała stabilizacja*, 2016, *Nora* Ibsena, Scena Polska, Tešinske Divadlo w Cieszynie, 2020), słuchowiska w Teatrze Polskiego Radia (2017, *Gate 0*, 2018, *szczegółowa teoria życia i umierania*, 2020, *Las* na podstawie własnych tekstów, 2019, *Rzeczy, których nie wyrzuciłem* Wichy, 2020, *Cisza* Rusek), spektakle telewizyjne (2018, *Pradziady* Kuczoka, cykl „Teatroteka” WFDiF), opery (2017, Francesco Cavalli, *Il Giasone*, TCN – AT Warszawa) oraz koncerty (*Dobranoc* na podstawie własnego scenariusza, Festiwal Gorzkie Żale – Nowe Epifanie, 2016).

W 2018 roku został laureatem Nagrody Talanton za najlepszy debiut dramaturgiczny na antenie radiowej Jedyńki. W uzasadnieniu napisano: *Za umiejętność pisania o tym, czego nie widać. Za stworzenie własnego stylu, który łączy tradycję z nowoczesnością.* Z kolei słuchowisko *Szczegółowa teoria życia i umierania* zdobyło Nagrodę Honorową im. Krzysztofa Zaleskiego za twórczość odrzucającą stereotypy i łatwe nowinki, umocowaną w pamięci i historii, dotyczącą problemów współczesności na XIX Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Telewizji Polskiej „Dwa Teatry – Sopot 2019”. Jest też trzykrotnym półfinalistą Gdyńskiej Nagrody Dramaturgicznej (2012, 2018, 2020). Spektakl telewizyjny *Pradziady* zdobył Bronze Remi na 53 Międzynarodowym Festiwalu Filmowym WorldFest w Houston w kategorii Independent Shorts – Dramatic – Adaptation.

Komponuje muzykę do spektakli dramatycznych i słuchowisk, jest także autorem opracowań muzycznych.

Jest eseistą i krytykiem kulturalnym, pisze o literaturze, muzyce, filmie i teatrze. Swoje teksty publikował m.in w „Dwutygodniku”, „Ruchu Muzycznym” i „Teatrze”, a także w programach operowych i festiwalowych oraz katalogach wystaw. Jego teksty naukowe były umieszczane w periodykach literaturoznawczych i kulturoznawczych oraz tomach zbiorowych. W 2017 roku opublikował monografię *Teoria polskiego dramatu postsakralnego na przykładzie twórczości Stanisława Wyspiańskiego i Tadeusza Różewicza* (Wydawnictwo: Wydział Polonistyki UW).

Był stypendystą m.in Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Rektora Uniwersytetu Warszawskiego i Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz laureatem Stypendium Artystycznego Miasta Stołecznego Warszawy. [www.michalzdunik.pl]

michal.zdunik@gmail.com